

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 298.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e85017/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

teise med at behandle til Udbringning for 1 eller flere Aar, indtil sit 2de Aar. Gærdelig skal jeg, i Anledning af hvad den Deputerede for Kjøbenhavns 3de District (Sted) har sagt, at denne Forsamling kan var endog, da den kan var sammensat for at behandle visse Forhold, tillige mig at bemærke, at jeg, ved at læse den Valglov, hvorefter vi ere sammensatte, har fundet, at der heri staar, at vi ere sammensatte for at overvære og vedtage, og altsaa, naar vi skulle vedtage, ere vi ikke blot raadgivende, og jeg saa af denne Grund staae den af Kommissionen foreslaaede Forsamling af Døds- og Forættning" til "Lov" henholdsvis, da den ikke staaer med denne Forsamlings Natur og Charakter.

Ordføreren: Den ærte Deputerede for Kjøbenhavns 6te District (Sted) vorede i sit sidste Forsrag, at det som Kjøbstadens næst ærte, at de nu skulle vedtage i Børnepolitiet. Det her ikke gaar yderligere udsat for, end allerede staaer. Da jeg ikke tager fejl, var det allerede i 1842, at almindelig Børnepolitiet i Stænderne blev vedtaget af Regeringen, og saavidt jeg hører, var det 1844, at det første dertil hørende Lovudkast foretoges. I Aaret 1846, da Børnepolitiet blev endelig vedtaget, var det i samme Lovkast, at alle, der havde fuldt 18 Aars Alder, skulle være frit. Var altsaa Børnepolitiet vedtaget i 1846, saa vilde de, der dengang vare under 18 Aar, altsaa nu 20 Aar, ikke være blivne fritage, saa at man ikke kan sige, at det er kommet dem uventet nu. Det er altsaa kun uventet, fordi de have troet, at de vare blivne frit, fordi Kærdningen ikke var; men der maas vel dog engang gøres en Ende derpaa, og det er nu den hele Tid. Da det allerede er sagt dem for 6 Aar siden, kan det vistnok ikke kaldes „uventet“, at det nu sker. Derfor kommer, at af Røstbudsbeslutningen, jeg taler ikke om den høje hørte Uagdom, som jeg ikke hører, er der Ingen, der siger at blive frit. I den Børnsind, hvor jeg hører hørte, har jeg sagt med Rang, som Udbringningen samlet, og de have fundet det retfærdigt og Intet har dem berømt at erindre. Med Hensyn til de Børder, der hidtil uforholdsmæssig haardt have været Kjøbstadboerne, kan jeg sige mig til, hvad der af den Deputerede for Østernberg Amt 1ste District (Hans) er vittet og hvad jeg selv har utvilsomt i min Interpellation angaaende Konsumtionens Ophævelse.

Ordføreren: Jeg ønsker at rette et Oprøgsmaal eller en Kammering til den ærte Ordfører.

Det er allerede tidligere af den ærte Rigsdagsmand anført, at der er en Uoverensstemmelse mellem § 1 og § 3, forsaavidt det i § 1 hedder, at alle Døds, uden Hensyn til Stand eller Person, skulle være den almindelige Børnepolitiet underkastet, og derefter i § 3, at de paa Børnsind levende skulle være undtagne fra den. I første Paragraph taget der altsaa ikke Hensyn til Person og gamle Privilegier, i 3de Paragraph taget der Hensyn til Person og gamle Privilegier. Naar der nu, saaledes som af en ærte Rigsdagsmand, der har foreslået Sagen, er antaget, bliver stillet det Amendement, at § 3 udgaaer, saa laaber det sig tænke, at man kan komme indom ham af tredje Grunde, enten fordi man antager, at Børnsind Privilegier ere bedre end andre Privilegier, eller fordi man antager, at Principet for Børnsind militære Organisation, i en nyere og bedre Form, vil blive gjort gjældende i de øvrige danske Lande. Derfor maatte jeg ønske, at det, enten nu eller ved den senere Behandling, af den ærte Ordfører maatte blive oplyst, hvilke Grunde, der have ledet Udvalget til at lade Undtagelsen i § 3 blive staande.

Ordføreren: Jeg skal tillade mig at bemærke med Hensyn til den foreslaaede Lovs Udbringning, at paa Børholm ere alle Børnepolitiet, undtagen Embedsmænds Børn. Saa vel Kjøbstadboernes som Landbefolkningens Børn ere alle pligtige til at tjene, saa at det ikke alene er en Børder for Børholm, men maaskee en større Børder end for det øvrige Danmark den saakaldte almindelige Børnepolitiet. Den kærhøjlige Vabning foresynes alene med Waaden og

Rørdet, den maaske dermed selv i Militær tjeneste holde sig med Uniform, og man kan derfor just ikke anse det for et Privilegium for Børholm, at de ikke udbringes til det øvrige Rige Forsvar, saaledes som Børerne af de andre danske Provinder; hvorimod det godt kan tænkes at være en Nødvendighed, at beholde den kærhøjlige Vabning, fordi Børholm ligger saaledes alene, at i Krigstilfælde hele Rørdet er nødvendigt. Med Hensyn til de Børnepolitiet, der komme til Kjøbenhavn og fortjene deres Underhold ved Soldat, da erholdt disse i Almindelighed Indrullingsstaten og blive taget til Optræning, naar saadant behøves. Det var blot disse Bemærkninger, jeg i saa Henseende foretog vilde gøre.

§ 3 er det bemærket, som allerede bemærket, at de, som tage Ophold her, fra Børholm, skulle være Børnepolitiet underkastet, og det her vel ganske rimeligt, forsaavidt de træde ind i Børholm, eller have staaet Ophold her, at de ogsaa opfulde deres Børnepolitiet her, men forsaavidt de komme hertil tilfældigt, og enten i Besøg eller i et eller andet Øjeblik tage et fori Ophold i det øvrige Danmark, synes det mig ubilligt, at de skulle drage fra deres Opholdssted paa Børholm, hvor de blive udfremt til Tjeneste tillige med de øvrige Børholmere.

Ordføreren: Jeg tror, det ikke uden Grund kan betragtes som uventet, at Glasfær i Staten, der hidtil have været fritage for Børder, som de burde have boeret, og som have været sig til og rettet deres Livs-Tilværelser efter saadan fritage, pludselig ser sig indlemmede i den almindelige Statsborgerpligt; men jeg indser ikke, hvorefter dette Hensyn skal tjene, thi Selve Staten ser hen til saadanne tilsvarende Tilværelser, vilde aldrig noget Besvær kunne ske. Skulde desuden den altsid første Tro hos den Gælfær i hollandsk Stilling, paa at det Beskaende vilde være uforandret, have Indførelse paa Lovgivningen, vilde denne sene en meget ubillig Børder og Karakter. Heller ikke er der fra Statens Side i nærværende Tilfælde givet Anledning eller Berettigelse dertil; Staten har alene ordnet Vabningsforholdet ved almindelige Love uden at statuere Privilegier, som kunne forde Udbetaling, og hvor Staten i saadanne Forhold finder Foranstaltning af enkelte Stænder at være tillade, her den til enhver Tid stude ind for at erholde de Uiligheder, som hidtil have fundet Sted.

Med min ærte Ven for Marquard Amt 3de Valgkreds (Dahl) deler jeg disse om, at Alt, hvad der henræder paa Standsforhold, maaske forvindre, altsaa ogsaa saavidt angaar det foreliggende Udsat om almindelig Børnepolitiet, hids det angik en virkelig almindelig Børnepolitiet; men jeg mener, at naar det siges i Begyndelsen af § 1: „uden Hensyn til Stand og Person“, saa er det netop, som den ærte Læser tænker sig, at et andet Hensyn, der viser sig her, ved at være særskilt, nemlig Hensyn til Person, det det alene betinges af den, om der kan være Høng til den fritagelse, som Lovudkastet tilføjer indført. Det er denne Waade, der vækker min Betænkelighed, ikke en Betænkelighed ved at give dette Udsat Lovkraft; thi efter den Læst, der er tilføjet Lovudkastet, kan man ikke betænke sig paa at gøre Uretten god igjen, paa hvad Waade det saaledes sker, — men paa at vedtage i Sanctionen af, at en Lov af denne Natur benaars en Lov om almindelig Børnepolitiet, naar der skal være Sandhed i dette Ord og Lov i det Vedtagning; thi jeg maas vel spørge, om det kan kaldes et „Rigtighedsprincip“, som den kongerøstige Deputerede, der først talte, vil have lagt i Lovudkastet: at det tillæder lige Høng til den første Uilighed? om det er at lilles lige, at den første, hvem Lovet træffer, og som allerede er haardt truffet af Kærdens tunge Lov, ikke blot skal vedtage lige med den Rige, men endog have en Del af de Børder, som denne, efter sin større materielle Interesse ved Staten, burde have i større Grad.

(Hvortil?)